

in inštalacijsko strelovodno podjetje v Mariboru, pod vodstvom g. Otona Horvat.

St. Peter pri Mariboru. Na sedmini po pokojnem Ivanu Kraner v Ruperčah se je nabralo za dobrodelne namene 75 Din. — V Trčovi se je poročil posestnik Liponik Karol s Pleteršek Tezijo iz Zrkovc. Bilo srečno! — Dobili smo novega pismonošo, domačina Protner Josipa. Da bi nam le donášal samo vesele novice, pa malo slabega. Najbolj dobrodošel bi bil denar, katerega nam na vseh koncih in krajih manjka. — Zadnjo deževje je napravilo precej škode. Sadna letina ne bo ravno obilna. — Radi Slomšekovih slavnosti v Mariboru bo treba naše žegnanje na praznik sv. Petra prestaviti na naslednjo nedeljo. — Naši fantje bodo pri vprizoritvi igre »Slovanska apostola« ob Slomšekovih praznikih sodelovali kot konjeniki.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Opozarjamo na ustanovitev srezke Kmečke zveze za srez Maribor, ki bo na binkoštni pondeljek dne 1. junija t. l., pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, in sicer ob desetih dopoldne v posojilniški dvorani. Naj vsaka župnija iz omenjenega sreza pošlje vsaj 3—4 moše, ki se zanimajo za sodobna in pereča vprašanja kmečkega stanu; posebej pa še vabimo naše kmečke fante kot nosilce naše bodočnosti!

St. Hlj pod Turjakom. Pred kratkim sta se poročila dva vzorna fanta Ramšak Franc z Vavkanovo Juliko in Vavken Miha z Jakobovo Miko. Ker v omenjene hiše prihajaš že dolgo vrsto let tudi ti, dragi nam »Slovenski gospodar«, zato kot njihov prijatelj in svetovalec želiš novoporočencima paroma mnogo božjega blagoslova v novem stanu. — Naši kmetje pa si ustanavljajo Kmečko zvezo. G. dr. Anton Korošec nam je priporočil zopet svobodo, zatorej v okviru zakonov izrabljajmo svobodno gibanje. Z združenimi močmi na delo, pokažimo svojo stanovsko zavest, da si ne pustimo krati pravice, ki nam po božjem in tudi človeškem pojmovanju pripadajo. — Sadjarska podružnica namerava graditi sušilnico za sadje. Ako ji bo treba pomoči, priskočimo na pomoč, kajti treba bo sadje tudi drugače izkoriščati, ne samo za mošt in žganje, ki rodi marsikje strašne posledice. — Gasilno društvo pripravlja nakup motorne brizgalne in upamo, se se bo z združenimi močmi to dalo doseči!

Ponkvice pri Sv. Vidu-Grobelno. Že v splošnem pričakovanju je bila na praznik Vnebohoda slovesna blagoslovitev kapelice in krasnega kipa Marije Pomočnice pri posestniku Florjanu Gajšek v Ponkvici. Slovesnosti sta se udeležila Franc Gajšek in Marija Esih, rojena Gajšek, ki sta obhajala pred enim letom zlato poroko. Vsem, ki smo prisostvovali tej slovesnosti, nam ostane ta dan v trajnem spominu!

PROTI TRDI STOLICI IN HEMOROIDOM, SPREMLJANIM S PRITISKOM KRVI, MOČNIM UTRIPANJEM SRCA, GLAVOBOLU, je naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica že davno preskušeno domače sredstvo. Prava

FRANZ-JOSEFOVA

voda deluje mlo in zanesljivo odpira, a poleg tega niti v zastarelih primerih ne odreče.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Smartno ob Paki. Lepo je sedaj pri nas. Povsod v naravi bujno življenje, ki vzbuja v nas up na dobro letino. Vse lepo kaže, tako tudi še oni, ki so bili prizadeti od toče ali pozebe lani, z upom gledajo v bodočnost. Saj je veselo, če je kjuder poln, pa bomo zapopevali. Bogu hvala, ki nam daje sladko vinsko kapljico. Sicer pa tudi pri nas straši kriza. Zelitev je malo, kar se je dobilo za hmelj ali vino, je precej skopnelo, pa tudi birma je segla v žep. Pa upanje hodi pred nami!

Sv. Rupert nad Laškim. Občinske ceste v št. Rupertu so v sodanjem deževnem vremenu cele mlakuže in močvirja, ker za nas ni denarja na občini. Tako se skrbi sedaj pri nas za ceste. — Drugi primer: Tukaj imamo štirirazredno šolo in nastavljen štiri učitelje; poučujeta pa le dva učitelja, dva pa imata dopust menda do konca leta; otroci imajo pouk le vsak drugi dan; to traja že skoro celo leto, a nihče se ne zmeni za to. Krivica, ki se nam je storila leta 1933, ko so nam raztrgali občino, še sedaj ni popravljena. Predložili smo oblasti pravilno sestavljeno prošnjo s 70% podpisi občanov, ki zahtevajo, da se krivica popravi. Stvar pa še ni dosedaj rešena.

Dol pri Hrastniku. Tukajšnja katoliška društva so, namesto venca na drob pokojnega žup-

nika Gorjup Petra, darovala za kn.-šk. dijaško semenišče v Mariboru 400 Din. V imenu dijakov semeniščanov prisrčen Bog plačaj!

Dubrava pri Zavrču. Na »Mačkov« shod, na katerega so pričakovali do 15.000 ljudi, je prišlo le kakih 2500 in to po ogromni večini s hrveške strani. Slovencev je bilo bore malo in še ti so prišli samo iz radovednosti. Značilno je, da je bilo domačinov prav malo; predobro namreč poznajo nasilen način agitacije »Mačkovi« pristašev, ki ga morajo občutiti dostikrat na lastni koži. Neka hiša v Dubravi, ki je bila v zastavah, je morala sneti slovensko zastavo in obesiti hrvaško. Vsi govori so izzveneli v sovrastvu do dr. Korošca. Najbolj se je v tem odlikoval odvetnik dr. Dobovišek iz Celja. Slovesen zaključek shoda je bilo streljanje po Goričaški grabi. »Mačkova« stranka naj ostane na Hrvaškem, mi pa se držimo dr. Korošca!

Peter Rešetar rešetari.

Krušna mati JNS. Veste, da si JNS domi-ljuje in sama sebe imenuje, da nam je bila krušna mati. Nekaterim je že bila, po dvakrat, trikrat tudi, toda večinoma pa nam je bila kruta mačeha! Naš narod pa je bil uboga Jerica, ki jo je mačeha česala, da je vsa krvavela. Pa veste, da si sedaj ta kruta mačeha našega naroda zopet brusi glavnik, da bi česala ubogo Jerico? Treba bo temu glavniku zobe potreti!

Pozabljivost je slaba lastnost! Ali vam je že znano, da ima naš narod tudi slabe lastnosti? Ena med temi je, da hitro pozabi na onega, ki ga je bičal. Tako je pozabil tudi na JNS. Komaj leto dni je od nasilnih volitev in že ni več tega v spominu naroda. To sem mogel spoznati zaradi tega, ker vidim, da so si ti murni JNS-arski upali na dan. Delajo si korajžo, da bodo še zavladali. Računajo na pozabljivost naroda. Toda dokler bom živel jaz Peter Rešetar, tako dolgo ne bodo mirno spali! Zbral bom ljudi, naložili si bomo rešeta in šli do vsake vasi in vse prerešetal, da narod ne pozabi!

Agrarna reforma »Kmetijskega lista«. »Kmet. list« se baha z agrarno reformo, kako je prišla v zadevi Pekar narodu v korist in da mu bo sedaj v škodo, ako se protizakonito dejanje ne popravi. Ta list pa nič ne piše, kako se je vršila agrarna reforma v drugi okolici Maribora,

Ta se je odrezala:

»Zdaj ni, da bi čenčali; pomagati moramo. Ti, Florijan, pojdi dol po dohtarja; pa k orožnikom stopi in povej, naj primejo cigana, ker je dekle ubil! — Ti, Lipe, nesi moj koš na Ravne pa Nani, Ravnici, naroči, naj pripravi posteljo za hudo ranjeno žensko! Midve s Kristino jo bova spravili in pripeljali gor.«

»Zakaj bi prav na Ravne morala s ciganico?« je ugovarjal Lipe.

»Kam pa drugam? Menda na planino gor h kakim drvarjem?« se je potovka hudobavčevala. »Najbliže so Ravne in prostora imate tudi dovolj. — Salabolski dedci! Za nobeno figo niste. Če mi takoj ne opravita, kakor sem rekla, in če dekle umre, je vajina krivda in se smeta kar pripraviti, da vaju za pol leta zašijejo.«

Zdaj se hlapca nista več obirala in sta koj ubogala. Jerca pa je poskušala ranjeno dekle vzdigniti in Kristina ji je pomagala. Toda komaj sta jo nekoliko vzravnali, je začela ciganica bruhati in stokati. Kristina se je tako prestrašila, da jo je zopet posilil jok in je na svoji strani spustila, da je dekle omahnilo.

»Ti tudi nisi za nič,« se je kregala Jerca. »Taka mila Jera, ki ti ne zna drugega, kakor solze točiti!«

Sama je prišla ciganico, jo vzdignila in nesla kakor otroka čez travnik navzgor.

II.

Bilo je osem dni po tem. V ponosnem domu na Ravnah so sedeli danes v prostorni hiši trije ljudje: vdova Nana, ki je bila mati Ravnica in nekako tistih let kakor potovka; njen brat Miha, hudomušen stric kakih šestdesetih let, — in Jerca. Videz je bil, da se za nekaj dajejo.

»Nikar, Jerca,« je rekla Nana s svojim tenkim, mehkim glasom; »čeprav sva si dobri, ampak kaj takega pa ne moreš od mene zahtevati.«

»Nič drugega ne zahtevam kakor to, kar nam katekizem veli,« je zabrundala potovka.

»Svoje smo po krščansko opravili; dohtarja smo plačali in kar je v apoteki bilo, stregli smo, kakor da je naša...«

»Zdaj pa jo hočeš nagnati, ko je še vsa bolna.«

»Nikakor ne! Lahko ostane, dokler ne bo zdrava.«

»To zna še dolgo trajati.«

»Ne. Zdravnik meni, da so se ji sicer možgani nevarno pretresli, ampak zdaj je prestala. Pravi, da je močne narave in bo čez nekaj dni že čisto zdrava.«

»Kaj pa naj potem počne, če jo kakor garjevo ovco našenete, brez dinarja, brez obleke, brez...«

»Kaj? Bo morala pač tja nazaj, odkoder je prišla — k ciganom,« se je oglasil Miha.

»Teslo ti!« se je zadržala Jerca. »Sama jim naj gre v pest, da jo bo tisti divjak do kraja ubil, kaj?«

Dalje sledi.

dograjena vzdolž železniške proge preko Sarda v Asab, v Gondar in od tam mimo Tanskega jezera proti Om Agerju proti Diredavi, Hararju in Džidžigi ter proti jugu skozi deželo Džimo. Posebno cesto bodo pozneje zgradili tudi v deželo Volego, ki je bogata na rudah. Pripravljajo se tudi že načrti za izvedbo prvega modernejšega ljudskega štetja v Abesiniji.

Preosnova cesarske muničijske tovarne v tvornico za mehan. popravila.

Cesarska tovarna za izdelovanje nabojev v Addis Abebi, opremljena z modernimi angleškimi stroji, ki jo je vodilo francosko osebje, je zopet v obratu in so jo spremenili v tovarno za mehanična popravila.